

IV. KAZENSKA DOLOČBE (naslov črtan)

18. člen
(črtan)

V. PREDHODNE IN KONČNE DOLOČBE

19. člen

Z aktom o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest v občinski upravi se določi število delovnih mest občinskih inšpektorjev in občinskih redarjev ter drugi posebni pogoji, ki jih morajo izpolnjevati delavci za opravljanje inšpekcijskega nadzorstva, komunalnega nadzorstva in nadzorstva mirujočega prometa.

Akt iz prejšnjega odstavka tega člena je treba uskladiti z določbami tega odloka v 60 dneh od uveljavitve tega odloka.

20. člen

Akt, s katerim se določi obrazec službene izkaznice in postopek za njeno izdajo in uporabo, izda župan v 60 dneh od sprejema tega odloka.

Ordredbo o nošenju uniforme za občinske redarje izda župan v 60 dneh od sprejema tega odloka, skladno z odredbo ministra pristojnega za lokalno samoupravo.

21. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

22. člen

Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o komunalnem nadzoru na območju Občine Trebnje (Uradni list RS, št. 62/06) vsebuje naslednjo določbo:

Ta odlok prične veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

ZAVRČ

3702. Sklep o izvzemu iz javnega dobra

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, in 14/95 ter odl. US Uradni list RS, št. 6/94, 45/94, 20/95, 63/95, 73/95, 9/96, 44/96, 26/97, 70/97, 10/98, 68/98, 74/98, 59/99, 70/00 in 100/00), 15. člena Statuta Občine Zavrč (Uradni list RS, št. 64/99 in 98/04) in na osnovi Odloka o kategorizaciji občinskih cest v Občini Zavrč (Uradni list RS, št. 2/99) je Občinski svet Občine Zavrč na 41. redni seji dne 18. 7. 2006 sprejel

S K L E P

o izvzemu iz javnega dobra

I

Iz javnega dobra se izvzame parcelna številka 1028/3, vrsta rabe pot v izmeri 2152 m², k.o. Turški vrh.

II

Ta sklep se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati z dnem objave.

Šifra: 465-03-1/2006
Zavrč, dne 18. julija 2006

Župan
Občine Zavrč
Miran Vuk l.r.

VLADA

3703. Uredba o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo

Na podlagi tretjega odstavka 17. člena, drugega odstavka 19. člena in petega odstavka 20. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD in 66/06) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen
(vsebina)

(1) Ta uredba določa pravila ravnanja v proizvodnji ter pri dajanju v promet in uporabi embalaže in pravila ravnanja ter druge pogoje za zbiranje, ponovno uporabo, predelavo in odstranjevanje odpadne embalaže v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži (UL L št. 365 z dne 31. 12. 1994, str. 10, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 94/62/ES) in v skladu z naslednjimi odločbami Komisije, z vsemi spremembami, izdanimi v zvezi z izvajanjem Direktive 94/62/ES:

– 97/129/ES z dne 28. januarja 1997 o določitvi sistema prepoznavanja embalažnih materialov v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (UL L št. 50 z dne 20. 2. 1997, str. 28; v nadaljnjem besedilu: Odločba 97/129/ES),

– 1999/177/ES z dne 8. februarja 1999 o določitvi pogojev za odstopanje za plastične zaboje in plastične palete v zvezi s koncentracijami težkih kovin, določenimi v Direktivi 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (UL L št. 56 z dne 4. 3. 1999, str. 47),

– 2001/171/ES z dne 19. februarja 2001 o določitvi pogojev za odstopanje pri stekleni embalaži glede mejnih koncentracij težkih kovin, določenih v Direktivi 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (UL L št. 62 z dne 2. 3. 2001, str. 20),

– 2005/270/ES z dne 22. marca 2005 o določitvi preglednic za sistem zbirke podatkov na podlagi Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (UL L št. 86 z dne 5. 4. 2005, str. 6; v nadaljnjem besedilu: Odločba 2005/270/ES).

(2) Ta uredba se izdaja ob upoštevanju postopka informiranja v skladu z Direktivo 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov (UL L št. 204 z dne 21. 6. 1998, str. 37, z vsemi spremembami).

(3) Za vprašanja v zvezi s predelavo in odstranjevanjem odpadne embalaže ter splošnimi pogoji ravnanja z odpadno embalažo, ki niso posebej urejena s to uredbo, se uporabljata predpis, ki ureja ravnanje z odpadki, in predpis, ki ureja ravnanje z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju lokalne javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki.

2. člen
(obseg uporabe)

Določbe te uredbe se uporabljajo za vso embalažo, ki se daje v promet, in vso odpadno embalažo, ki nastane v industriji, obrti, trgovini, storitvenih in drugih dejavnostih, gospodinjstvih ali drugod, ne glede na uporabljeni embalažni material, če za posamezno vrsto embalaže ali odpadne

embalaže ali posamezno ravnanje z odpadno embalažo poseben predpis ne določa drugače.

3. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

1. embalaža so vsi izdelki iz katerega koli materiala, namenjeni temu, da blago ne glede na to, ali gre za surovine ali izdelke, obdajajo ali držijo skupaj zaradi hranjenja ali varovanja, rokovanja z njim, njegove dostave ali predstavitve na poti od embalerja do končnega uporabnika.

Embalaža so tudi:

a) izdelki, za katere se da očitno ugotoviti, da bo iz njih v nadaljnjih postopkih (npr. konfekcioniranje) izdelana embalaža, uporabljena za namene iz prejšnjega odstavka,

b) nevračljivi predmeti, uporabljeni za namene iz točke a), in pomožna sredstva za embaliranje, ki se uporabljajo za ovijanje ali povezovanje blaga, zlasti za pakiranje, nepredušno zapiranje, pripravo za odpremo in označevanje blaga, in

c) predmeti, ki ustrezajo merilom iz priloge 1, ki je sestavni del te uredbe.

2. primarna ali prodajna embalaža (v nadaljnjem besedilu: prodajna embalaža) so kozarci, vrečke, konzerve, steklenice, platenke, škatle, sklede, tube ali druga podobna embalaža s sestavnimi deli, ki obdaja ali vsebuje osnovno prodajno enoto blaga, namenjeno končnemu uporabniku na prodajnem mestu, ter varuje blago pred poškodbami in onesnaženjem.

Prodajna embalaža so tudi:

– predmeti, ki se štejejo za embalažo v skladu z merili iz priloge 1 te uredbe,

– skupinska embalaža, ki hkrati opravlja funkciji skupinske in prodajne embalaže, in

– transportna embalaža, ki hkrati opravlja funkciji transportne in prodajne embalaže;

3. sekundarna ali skupinska embalaža (v nadaljnjem besedilu: skupinska embalaža) so folije, škatle ali podobni ovoji ali druga embalaža s sestavnimi deli, ki obdajajo ali držijo skupaj več osnovnih prodajnih enot istovrstnega ali raznovrstnega blaga, ne glede na to, ali je skupaj z blagom prodana končnemu uporabniku ali je odstranjena na prodajnem mestu, in je namenjena razpošiljanju, skladiščenju, prevozu ter odpremi blaga ali prodaji končnemu uporabniku in se lahko odstrani z blaga, ki ga obdaja, ne da bi to spremenilo njegove lastnosti;

4. terciarna ali transportna embalaža (v nadaljnjem besedilu: transportna embalaža) so sodi, zaboji, ročke, vreče, palete, škatle ali druga embalaža s sestavnimi deli, ki obdajajo ali držijo skupaj več osnovnih prodajnih enot blaga v prodajni ali skupinski embalaži, olajšajo ravnanje z blagom in njegov prevoz ter ga varujejo pred poškodbami na poti od embalerja oziroma pridobitelja embaliranega blaga do distributerja ali trgovca ali od distributerja ali trgovca do končnega uporabnika. Zabojniki, ki se za prevoz blaga uporabljajo v cestnem, železniškem, ladijskem ali zračnem prometu, se ne štejejo za transportno embalažo;

5. odpadna embalaža je embalaža, ki je odpadek v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki. Ostanki materiala, ki nastajajo pri izdelavi embalaže, se ne štejejo za odpadno embalažo;

6. odpadna embalaža, ki je komunalni odpadek, je odpadna prodajna embalaža, ki nastaja kot odpadek v gospodinjstvu, ali kot po naravi nastanka in sestavi gospodinjstvom podobnega odpadka iz industrije ali obrti, storitvene ali druge dejavnosti. Odpadek, ki nastaja zunaj gospodinjstev, je po naravi nastanka podoben gospodinjstvom podobnemu odpadku, če je povzročitelj odpadkov fizična oseba, odpadek pa ne nastaja zaradi opravljanja njene dejavnosti.

Za odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek, se šteje tudi odpadna prodajna embalaža, ki nastaja pri opravljanju zdravstvene dejavnosti, izvajanju storitev socialnega varstva, v javnih vrtcih, dejavnosti izobraževanja ali pri izvajanju dejavnosti drugih javnih ustanov, če je po sestavi podobna gospodinjstvom podobnemu odpadku in njihov nastanek povzročajo fizične osebe v stavbah in objektih, v katerih se izvajajo te dejavnosti, odpadna embalaža pa ne nastaja zaradi izvajanja teh dejavnosti;

7. odpadna embalaža, ki ni komunalni odpadek, je odpadna prodajna, skupinska ali transportna embalaža, ki nastaja kot odpadek pri opravljanju proizvodne, trgovinske in storitvene dejavnosti ter pri izvajanju del v kmetijstvu, gozdarstvu, ribištvu, prometu in v drugih dejavnostih.

Za odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadek, se šteje tudi odpadna prodajna embalaža, ki nastaja zaradi izvajanja dejavnosti v turizmu, gostinstvu in trgovini ter pri opravljanju drugih storitev zaradi izvajanja dejavnosti, ne glede na to, da je po sestavi podobna gospodinjstvom podobnemu odpadku, razen če nastanek odpadne embalaže povzročijo zaposleni in druge fizične osebe v stavbah in objektih, v katerih izvajajo te dejavnosti, vendar ne zaradi izvajanja teh dejavnosti;

8. vračljiva embalaža je embalaža, za katero je zagotovljeno nadzorovano kroženje embalaže za plačilo kavcije ali brezplačno, tako da je v največji mogoči meri po vsakokratni vrnitvi uporabljene embalaže znotraj nadzorovanega kroženja vračljive embalaže zagotovljena njena ponovna uporaba;

9. dajanje embalaže v promet pomeni prvič dati v promet v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: RS):

– blago, embalirano v RS, ali ga prvič uporabiti, če je embaler tega blaga tudi njegov končni uporabnik,

– embalirano blago, pridobljeno v drugi državi članici Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) ali uvoženo iz tretjih držav, ali ga prvič uporabiti, če je pridobitelj tega blaga tudi njegov končni uporabnik,

– embalažo, pridobljeno v drugi državi članici EU, uvoženo iz tretjih držav ali proizvedeno v RS, ki ni namenjena za embaliranje blaga, ali jo prvič uporabiti, če je pridobitelj ali proizvajalec te embalaže tudi njen končni uporabnik;

10. proizvajalec embalaže je oseba, ki v skladu s predpisi kot dejavnost izdeluje embalažo zaradi dajanja v promet ali za lastno uporabo zaradi izvajanja svoje dejavnosti;

11. pridobitelj embalaže je oseba, ki zaradi izvajanja dejavnosti trgovine embalažo pridobi v drugi državi članici EU in jo vnese na ozemlje RS ali uvozi iz tretjih držav, z namenom dajanja v promet ali lastne uporabe zaradi izvajanja svoje dejavnosti;

12. pridobitelj embaliranega blaga (v nadaljnjem besedilu: pridobitelj blaga) je oseba, ki zaradi izvajanja dejavnosti trgovine embalirano blago pridobi v drugi državi članici EU in ga vnese na ozemlje RS ali uvozi iz tretjih držav, z namenom dajanja v promet ali lastne uporabe zaradi izvajanja svoje dejavnosti;

13. embaler je oseba, ki v skladu s predpisi zaradi dajanja v promet kot dejavnost embalira ali pakira blago pod svojo blagovno znamko ali ga polni v embalažo, na kateri je oznaka njene blagovne znamke. Če oseba embalira ali pakira blago z blagovno znamko druge osebe ali ga polni v embalažo, na kateri je oznaka blagovne znamke druge osebe, se za embalerja šteje imetnik blagovne znamke. Če pridobitelj blaga vnaša na ozemlje RS blago z blagovno znamko pravne osebe, registrirane v RS za dajanje blaga v promet, se za embalerja šteje imetnik blagovne znamke. Za embalažo, ki jo kot embalirano blago daje embaler v promet, se štejeta tudi skupinska in transportna embalaža, čeprav na njima ni oznake blagovne znamke embalerja. Za embalerja se šteje tudi oseba, ki zaradi izvajanja svoje dejavnosti svoje embalirano blago uporabi kot končni uporabnik tega blaga;

14. trgovec je oseba, ki v skladu s predpisi kot dejavnost opravlja trgovinsko dejavnost;

15. distributer je oseba, ki zaradi dajanja embalaže ali embaliranega blaga v promet na ozemlju RS dobavlja embalažo ali embalirano blago neposredno končnemu uporabniku. Za distributerja se štejeta tudi:

- embaler, pridobitelj blaga ali proizvajalec oziroma pridobitelj embalaže, če dobavlja embalažo ali embalirano blago neposredno trgovcu ali končnemu uporabniku, in
- trgovec, če dobavlja embalažo ali embalirano blago neposredno končnemu uporabniku;

16. končni uporabnik je fizična ali pravna oseba, ki zaradi končne uporabe ali potrošnje embaliranega blaga embalažo loči od blaga ali jo izprazni in embalažo zavrže, tako da nastane odpadna embalaža. Končni uporabnik je tudi trgovec, ki zaradi nadaljnje prodaje blaga embalažo loči od blaga ali jo izprazni in embalažo zavrže, tako da nastane odpadna transportna ali skupinska embalaža;

17. zbiralnica odpadne embalaže je poseben urejen prostor za oddajanje, prevzemanje in začasno skladiščenje odpadne embalaže, ki ni komunalni odpadki;

18. ravnanje z odpadno embalažo je ravnanje z odpadki v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki;

19. predelava odpadne embalaže je vsak postopek predelave odpadkov iz predpisa, ki ureja ravnanje z odpadki, ki je uporaben za predelavo odpadne embalaže;

20. ponovna uporaba embalaže je vsak postopek, s katerim se embalaža, narejena tako, da se lahko v svoji življenjski dobi enkrat ali večkrat ponovno uporabi, s pomočjo pomožnih izdelkov za embaliranje ali brez njih ponovno napolni ali drugače uporabi za namen, za katerega je narejena; ponovno uporabljena embalaža bo postala odpadna embalaža, ko je ne bo več mogoče ponovno uporabiti;

21. recikliranje odpadne embalaže so postopki predelave odpadne embalaže v material za izdelavo nove embalaže ali za druge namene, vključno z organskim recikliranjem odpadne embalaže. Za recikliranje odpadne embalaže se ne šteje energetska predelava odpadne embalaže;

22. organsko recikliranje odpadne embalaže so aerobni (npr. kompostiranje) ali anaerobni (npr. biometanizacija) postopki predelave biorazgradljivih delov odpadne embalaže v nadzorovanih pogojih in z uporabo mikroorganizmov, tako da nastanejo stabilizirane organske snovi ali metan. Za organsko recikliranje odpadne embalaže se ne šteje odlaganje odpadne embalaže na odlagališčih;

23. energetska predelava odpadne embalaže je postopek predelave, v katerem se gorljiva odpadna embalaža uporablja kot sredstvo za pridobivanje energije, skupaj z drugimi odpadki ali brez njih, z neposrednim sežiganjem in izkoriščanjem pridobljene toplote;

24. odstranjevanje odpadne embalaže je vsak postopek odstranjevanja odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, če je uporabljen za odstranjevanje odpadne embalaže;

25. sestavljena embalaža (v nadaljnjem besedilu: kompozit) je embalaža, sestavljena iz različnih vrst embalažnega materiala, ki jih ročno ni mogoče ločiti in od katerih noben ne presega danega odstotka mase ter v celotni embalaži in v posameznih vrstah embalažnega materiala koncentracija svinca, kadmija, živega srebra in šestvalentnega kroma ne presega mejne vrednosti iz 7. člena te uredbe;

26. dogovor je formalni sporazum med Vlado Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) in gospodarskimi združenji, ki predstavljajo embalerje, pridobitelje blaga, proizvajalce ali pridobitelje embalaže in trgovce, o načinu doseganja ciljev in usmeritev v zvezi z embalažo in odpadno embalažo iz operativnega programa varstva okolja na področju ravnanja z embalažo in odpadno embalažo;

27. nadzorovano kroženje vračljive embalaže je kroženje vračljive embalaže v sistemu nadzorovane ponovne uporabe in distribucije embalaže, tako da se doseže najvišja

mogoča stopnja vračanja embalaže v sistem kroženja, iz njega pa se sme embalaža izločevati le po posebnem nadzorovanem postopku;

28. zaprto kroženje je kroženje vračljive embalaže v nadzorovanem kroženju vračljive embalaže, v katerem reciklirani material za proizvodnjo embalaže v največji mogoči meri izvira iz odpadne embalaže, ki nastaja v sistemu nadzorovanega kroženja vračljive embalaže, tako da je dodajanje zunanjega materiala v proizvodnjo nove embalaže omejeno na najmanjšo potrebno ali tehnično nujno količino;

29. namerno dodajanje je namerna uporaba snovi pri oblikovanju embalaže ali sestavnega dela embalaže, kadar je njena prisotnost v končni embalaži ali sestavnem delu embalaže zaželena, zato da se z njo doseže določena značilnost, videz ali kakovost. Za namerno dodajanje se ne šteje uporaba recikliranega materiala kot surovine za izdelavo novega embalažnega materiala, kadar del tega recikliranega materiala lahko vsebuje s predpisi urejene kovine;

30. naključna prisotnost je prisotnost kovine kot nenamerne sestavine v embalaži ali sestavnem delu embalaže;

31. izvajalec lokalne javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki (v nadaljnjem besedilu: izvajalec javne službe) je izvajalec občinske gospodarske javne službe zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov oziroma izvajalec občinske gospodarske javne službe odlaganja komunalnih odpadkov;

32. nevarno blago je blago, katerega prodajna embalaža je v skladu s predpisi, ki urejajo kemikalije, opremljena z oznako »T«, »T+« ali »E«, ki opozarja končnega uporabnika, da je blago strupeno, zelo strupeno oziroma eksplozivno.

4. člen

(okoljski cilji, določeni za uporabo embalaže in ravnanje z odpadno embalažo)

(1) Pri proizvodnji in dajanju embalaže v promet ter pri ravnanju z odpadno embalažo je treba upoštevati okoljske cilje iz 22. člena te uredbe v zvezi z:

1. deležem celotne mase odpadne embalaže, ki jo je treba predelati,
2. deležem celotne mase odpadne embalaže, ki jo je treba reciklirati, in
3. deležem mase posameznega embalažnega materiala v celotni masi odpadne embalaže, ki ga je treba reciklirati.

(2) Embalažni material v odpadni embalaži iz prejšnjega odstavka je naslednji material, ki je podrobneje določen v preglednicah iz Odločbe 2005/270/ES, in sicer:

- papir in karton,
- plastika,
- les,
- kovine,
- steklo in
- drugo (npr. keramika, tekstil ali material biološkega izvora).

(3) Odpadni kompozit se razvrsti po tisti vrsti embalažnega materiala iz prejšnjega odstavka, ki glede na maso prevladuje v posameznem kompozitu.

(4) Ukrepi za preprečevanje nastanka odpadne embalaže ter ukrepi za doseganje okoljskih ciljev v zvezi z embalažo in odpadno embalažo ter način uvajanja odgovornosti embalerja, pridobitelja blaga, proizvajalca ali pridobitelja embalaže in trgovca za zmanjševanje vplivov odpadne embalaže na okolje, se podrobneje določijo v operativnem programu varstva okolja na področju ravnanja z embalažo in odpadno embalažo, ki ga v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja, sprejme vlada.

(5) O načinih doseganja okoljskih ciljev v zvezi z embalažo in odpadno embalažo sklenejo vlada in gospodar-

ska združenja, ki zastopajo embalerje, pridobitelje blaga, proizvajalce embalaže ter pridobitelje embalaže in trgovce, dogovor.

2. PRAVILA RAVNANJA PRI PROIZVODNJI EMBALAŽE IN EMBALIRANJU BLAGA

5. člen

(tehnični napredek)

Pri izdelavi embalaže, embaliranju blaga in dajanju embalaže ali embaliranega blaga v promet morajo biti uporabljene najboljše, v praksi uspešno preizkušene in na trgu dostopne zasnove, tehnologije ali proizvodni postopki, ki glede na razumno višje stroške prispevajo k:

1. zmanjševanju količine odpadne embalaže,
2. preprečevanju in zmanjševanju škodljivih vplivov na okolje zaradi embalažnega materiala in snovi, ki jih vsebuje embalaža ali odpadna embalaža, in
3. preprečevanju in zmanjševanju škodljivih vplivov na okolje pri proizvodnji embalaže, prometu z njo, njeni distribuciji in uporabi ter pri predelavi ali odstranjevanju odpadne embalaže.

6. člen

(zahteve za embalažo)

(1) Proizvajalec embalaže ali pridobitelj embalaže lahko embalažo uporabi sam za embaliranje blaga ali jo da v promet zaradi embaliranja blaga, če embalaža izpolnjuje zahteve glede izdelave in sestave embalaže ter njene primernosti za ponovno uporabo in predelavo, vključno z recikliranjem, ki so določene v prilogi 2, ki je sestavni del te uredbe.

(2) Če proizvajalec embalaže ali embaler embalažo označi zaradi prepoznavanja embalažnega materiala, mora za označevanje embalaže uporabiti sistem prepoznavanja embalažnega materiala v skladu z Odločbo 97/129/ES.

(3) Če je pridobljena ali uvožena embalaža označena zaradi prepoznavanja embalažnega materiala, jo lahko pridobitelj embalaže uporabi sam za embaliranje blaga ali jo da v promet zaradi embaliranja blaga le, če je embalaža označena v skladu s prejšnjim odstavkom.

(4) Oznaka na embalaži, namenjena prepoznavanju embalažnega materiala, mora biti nameščena na sami embalaži ali etiketi, pritrjeni na embalažo, in mora biti jasno vidna in dobro čitljiva. Oznaka mora biti trajna in obstojna tudi po odprtju embalaže.

7. člen

(mejne vrednosti)

(1) Proizvajalec embalaže lahko proizvaja embalažo zaradi dajanja v promet, če zagotovi, da koncentracija svinca, kadmija, živega srebra in šestvalentnega kroma v embalaži ali embalažnem materialu ne presega 0,01% (m/m).

(2) Proizvajalec embalaže mora za embalažo, ki jo da v promet zaradi embaliranja blaga, zagotoviti, da je način ugotavljanja koncentracije svinca, kadmija, živega srebra in šestvalentnega kroma (v nadaljnjem besedilu: težke kovine) v embalažnem materialu izvedeno s preskusnimi metodami, katerih rezultati so enakovredni rezultatom preskusnih metod, določenih v standardu SIST EN 13427.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena je lahko v stekleni embalaži koncentracija težkih kovin večja od 0,01% (m/m), če:

1. se v stekleno embalažo med proizvodnim procesom težke kovine niso dodajale namerno,
2. je preseganje mejne vrednosti koncentracije težkih kovin nastalo samo zaradi dodajanja recikliranega materiala.

(4) Če je v posameznem letu vrednost koncentracije težkih kovin, izmerjena pri kateri koli od dvanajstih mesečnih kontrol za posamezno peč za proizvodnjo stekla, ki predstavlja običajno in stalno proizvodnjo stekla, večja od 0,02% (m/m), mora proizvajalec stekla najpozneje do 31. marca tekočega leta ministrstvu, pristojnemu za okolje (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), posredovati poročilo za preteklo leto, ki vsebuje naslednje podatke:

1. izmerjene vrednosti koncentracije težkih kovin,
2. opis uporabljenih preskusnih metod,
3. domnevni izvor visoke koncentracije težkih kovin in
4. podroben opis sprejetih ukrepov za zmanjšanje koncentracije težkih kovin.

(5) Če se embalaža iz prejšnjega odstavka ali blago v tej embalaži uvaža iz tretje države ali pridobiva v drugi državi članici EU, mora poročilo iz prejšnjega odstavka ministrstvu posredovati pridobitelj blaga oziroma pridobitelj embalaže.

(6) Proizvajalec embalaže iz drugega odstavka tega člena mora zagotoviti, da je dokumentacija o uporabljenih preskusnih metodah in rezultatih meritev ministrstvu predložena na vpogled na njegovo zahtevo.

8. člen

(izjava o skladnosti)

(1) Proizvajalec embalaže lahko sam uporablja embalažo za embaliranje blaga ali jo daje v promet zaradi embaliranja blaga, če je za embalažo izdal izjavo o skladnosti embalaže z zahtevami iz priloge 2 te uredbe (v nadaljnjem besedilu: izjava o skladnosti).

(2) Izjava o skladnosti mora vsebovati podatke, ki so v zvezi z izpolnjevanjem zahtev iz priloge 2 te uredbe enakovredni podatkom iz obrazca za izjavo o skladnosti embalaže iz standarda SIST EN 13427.

(3) Pridobitelj embalaže lahko sam uporablja embalažo za embaliranje blaga ali jo da v promet zaradi embaliranja blaga, če je od proizvajalca embalaže v državi izvora embalaže pridobil izjavo o skladnosti.

(4) Izjava o skladnosti tujega proizvajalca embalaže mora biti v slovenskem ali v jeziku države članice EU.

(5) Proizvajalec embalaže ali pridobitelj embalaže mora za embalažo, ki jo da v promet zaradi embaliranja blaga, zagotoviti, da je izjava o skladnosti dostopna embalerjem.

(6) Proizvajalec embalaže in pridobitelj embalaže morata izjavo o skladnosti predložiti pristojnemu inšpektorju ali ministrstvu na njegovo zahtevo.

9. člen

(sledljivost izjave o skladnosti)

(1) Embaler mora za embalažo, v katero embalira blago, ki ga sam uporablja ali daje v promet, pridobiti od proizvajalca ali pridobitelja embalaže ali trgovca, ki mu je embalažo dobavil, izjavo o skladnosti.

(2) Embaler iz prejšnjega odstavka mora izjavo o skladnosti predložiti pristojnemu inšpektorju na njegovo zahtevo.

(3) Pridobitelj blaga, trgovec ali distributer mora za embalažo, v katero je embalirano blago, od predhodnega dobavitelja embaliranega blaga pridobiti pisno izjavo, da je za embalažo, v katero je embalirano blago, izdana izjava o skladnosti.

(4) Pisna izjava iz prejšnjega odstavka mora biti sestavni del pogodbe o dobavi ali naročilu za dobavo embaliranega blaga.

(5) Pridobitelj blaga, trgovec ali distributer mora za embalažo, v katero je embalirano blago, od dobavitelja embaliranega blaga pridobiti kopijo izjave o skladnosti in jo predložiti pristojnemu inšpektorju na njegovo zahtevo v roku, ki ga ta določi.

10. člen

(zahteve pri distribuciji plastičnih zabojev in palet)

(1) Ne glede na določbe prvega odstavka 7. člena te uredbe je koncentracija težkih kovin v embalažnem materialu lahko večja od 0,01% (m/m), če je embalaža plastični zaboje ali plastična paleta, ki je dana v promet v sistemu zaprtega kroženja vračljive embalaže, in je mejna koncentracija presežena samo zaradi dodajanja recikliranega materiala.

(2) Plastični zaboje ali plastična paleta iz prejšnjega odstavka mora biti izdelana v nadzorovanem postopku recikliranja odpadne embalaže, v katerem reciklirani material izhaja samo iz drugih plastičnih zabojev ali plastičnih palet in v katerem dodajanje zunanega materiala za izdelavo zabojev ali plastičnih palet ne presega 20% celotne mase materiala, potrebnega za izdelavo plastičnih zabojev ali plastičnih palet.

(3) Težke kovine se med proizvodnjo ali distribucijo plastičnih zabojev ali plastičnih palet, ki se uporabljajo v nadzorovanem postopku recikliranja odpadne embalaže, ne smejo dodajati namerno kot element, razen če gre za naključno prisotnost kateregakoli od teh elementov.

(4) Embaler mora za sodelovanje v sistemu zaprtega kroženja vračljive embalaže iz prvega odstavka tega člena pridobiti okoljevarstveno dovoljenje.

(5) Ministrstvo izda okoljevarstveno dovoljenje iz prejšnjega odstavka na podlagi vloge embalerja, kateri morajo biti priložena dokazila o izpolnjevanju predpisanih pogojev in načrt nadziranja kroženja vračljive embalaže, iz katerega so razvidni podatki o:

- upravljavcu sistema zaprtega kroženja vračljive embalaže ter njegovi dejavnosti,
- vrsti embalaže in opisu blaga, zaradi katerega je vzpostavljen sistem zaprtega kroženja vračljive embalaže,
- načinu evidentiranja vračljive embalaže in finančnih ali drugih vzpodbudah končnih uporabnikov, da po uporabi blaga vračljivo embalažo vračajo v sistem zaprtega kroženja vračljive embalaže,
- načinu izločanja vrnjenih kosov vračljive embalaže, ki niso več ponovno uporabni, iz sistema zaprtega kroženja vračljive embalaže, skupaj s predvidenimi postopki predelave za te odpadke, v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki,
- načinu trajnega in vidnega označevanja plastičnih zabojev ali palet,
- načinu dokazovanja zahtev iz drugega odstavka tega člena in nadzor nad zaprtim kroženjem vračljive embalaže, vključno z načinom ugotavljanja odstotka vrnjene vračljive embalaže, pri čemer odstotek ob upoštevanju trajnosti plastičnih zabojev ali palet ne sme biti nižji od 90 odstotkov,
- načinu ugotavljanja koncentracije težkih kovin v embalažnem materialu,
- načinu in pogostosti poročanja o rezultatih ugotavljanja iz prejšnje alineje,
- največji dopustni koncentraciji težkih kovin v embalažnem materialu,
- največji količini dodanega zunanega materiala,
- predvideni letni količini reciklirane odpadne embalaže in
- načinu nadaljnje predelave ali odstranjevanja odpadne embalaže, ki je ni mogoče več ponovno uporabiti v postopku recikliranja.

(6) Ministrstvo izda okoljevarstveno dovoljenje iz četrtega odstavka tega člena za obdobje šestih let.

(7) Embaler mora za embalažo, ki je dana v promet v sistemu zaprtega kroženja vračljive embalaže:

- zagotavljati nadzor nad distribucijo embalaže in nad ponovno uporabo vračljive embalaže v skladu z načrtom iz petega odstavka tega člena,

- pripraviti izjavo, dostopno javnosti, o skladnosti delovanja sistema zaprtega kroženja vračljive embalaže z zahtevami načrta iz petega odstavka tega člena,

- za vsako leto izdelati poročilo o izvajanju načrta iz petega odstavka tega člena, iz katerega je razvidno, kako se je načrt izvajal, in ga predložiti ministrstvu najpozneje šest mesecev po preteku posameznega leta,

- dokumentacijo sistema zaprtega kroženja vračljive embalaže hraniti še najmanj štiri leta po oddaji poročila iz prejšnje alineje in

- imenovati odgovorno osebo za predložitev dokumentacije iz prejšnje alineje pristojnemu inšpektorju, če ta to zahteva.

(8) Če niti embaler blaga, embaliranega v plastične zaboje ali plastične palete, ki se uporabljajo v sistemu zaprtega kroženja vračljive embalaže, niti njegov pooblaščen zastopnik nimata sedeža v RS, se obveznosti iz tega člena prenesejo na pridobitelja blaga.

3. PRAVILA RAVNANJA PRI DAJANJU EMBALAŽE V PROMET

11. člen

(obveznost poročanja)

(1) Podatke o dajanju embalaže v promet morajo sporočiti ministrstvu na obrazcu, ki je objavljen na spletni strani ministrstva:

- embaler za embalažo, v katero je embalirano blago, ki ga sam uporabi kot končni uporabnik embaliranega blaga ali ga daje v promet,
 - pridobitelj blaga za embalažo, v katero je embalirano blago, ki ga sam uporabi kot končni uporabnik ali ga daje v promet,
 - proizvajalec embalaže za embalažo, ki ni namenjena embalerju iz prve alineje tega odstavka in jo daje v promet ali jo sam uporablja,
 - pridobitelj embalaže za embalažo, ki ni namenjena embalerju iz prve alineje tega odstavka in jo daje v promet ali jo sam uporablja.
- (2) Podatke o embalaži iz prejšnjega odstavka tega člena je treba sporočiti ministrstvu za vsako trimesečje posebej in najpozneje 20 dni po izteku trimesečja.
- (3) Ob prvem sporočanju podatkov ministrstvu o dajanju embalaže v promet mora oseba iz prvega odstavka tega člena izpolniti tudi obrazec, ki je objavljen na spletni strani ministrstva in vsebuje naslednje podatke: firmo, sedež, davčno številko, matično številko, opis embalaže ter vrsto dejavnosti iz prvega odstavka tega člena, ki jo opravlja v zvezi z embalažo.

12. člen

(izjeme v zvezi s poročanjem)

Ne glede na določbe prejšnjega člena embalerju, pridobitelju blaga, proizvajalcu embalaže in pridobitelju embalaže iz prvega odstavka prejšnjega člena ni treba sporočiti podatkov o dajanju embalaže v promet, če letna količina embalaže, ki jo da v promet ali jo sam uporabi, ne presega 10.000 kg, razen če gre za prodajno embalažo, v katero je embalirano nevarno blago.

13. člen

(evidenca o dajanju embalaže v promet)

(1) O podatkih iz prijav iz 11. člena te uredbe vodi ministrstvo evidenco o dajanju embalaže v promet.

(2) Evidenca o dajanju embalaže v promet vsebuje za posamezno vrsto embalažnega materiala in za vsakega embalerja, pridobitelja blaga, proizvajalca embalaže in pridobitelja embalaže iz prvega odstavka 11. člena te uredbe posebej podatke o:

– vrsti in masi embalažnega materiala v embalaži, ki je bila dana v promet,

– trimesečju, v katerem je bila embalaža dana v promet.

(3) Podatki iz evidence o dajanju embalaže v promet se uporabljajo pri nadzoru nad proizvajalci embalaže in pridobitelji embalaže oziroma embalerji in pridobitelji blaga v zvezi z izpolnjevanjem zahtev po tej uredbi ter pri izdelavi poročil Evropski komisiji iz 51. člena te uredbe.

(4) Če se za nastajanje odpadne embalaže plačuje okoljska dajatev, se obveznost poročanja iz 11. člena te uredbe izvaja v skladu s predpisom, ki ureja plačilo okoljske dajatve za nastajanje odpadne embalaže.

4. PRAVILA RAVNANJA PRI ZBIRANJU ODPADNE EMBALAŽE

4.1. Obveznosti končnega uporabnika

14. člen

(ravnanje z odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek)

Končni uporabnik mora odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek, zbirati, hraniti in oddajati v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki.

15. člen

(ravnanje z odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadek)

(1) Odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadek, je prepovedano prepuščati ali oddajati izvajalcu javne službe kot mešani komunalni odpadek ali kot ločeno zbrano frakcijo komunalnih odpadkov.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se lahko odpadna prodajna embalaža iz drugega odstavka 7. točke 3. člena te uredbe prepušča ali oddaja izvajalcu javne službe kot ločeno zbrana frakcija komunalnih odpadkov ne glede na to, da se razvršča v med odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadek.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka mora izvajalec gostinske ali turistične dejavnosti z zmogljivostjo 5.000 ali več nočitev na leto sam zagotoviti posebne zabojnike, v katerih prepušča ločeno zbrane frakcije komunalnih odpadkov izvajalcu javne službe ločeno od odpadkov drugih povzročiteljev komunalnih odpadkov.

(4) Končni uporabnik mora odpadno embalažo iz prvega in drugega odstavka tega člena, ki jo oddaja ali vrača v skladu s to uredbo, hraniti ločeno, tako da se ne meša z drugimi odpadki in da jo je mogoče zbrati in ponovno uporabiti, predelati ali odstraniti v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki.

16. člen

(ravnanje z odpadno embalažo, ki je nevarni odpadek)

(1) Končni uporabnik mora zagotoviti, da odpadna embalaža, ki jo oddaja ali vrača v skladu z določbami te uredbe, ni nevarni odpadek v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki.

(2) Odpadna embalaža se razvršča med nevarne odpadke, če ima embalažni material lastnosti nevarnih odpadkov, če je v njej embalirano neuporabno blago, ki vsebuje nevarne snovi v skladu s predpisi, ki urejajo kemikalije, ali so v njej ostanki teh nevarnih snovi.

(3) Šteje se, da v odpadni embalaži ni ostankov nevarnih snovi, če:

– odpadna embalaža ne vsebuje drugih snovi kot snovi embaliranega blaga,

– je notranjost odpadne embalaže za viskozno blago postrgana z lopatico ali s čopičem, tako da preostala količina blaga ni več uporabljiva,

– je odpadna embalaža za tekoče blago izpraznjena, tako da iz nje ne kaplja,

– se iz odpadne embalaže v obliki vreč ne more več iztresti embalirane snovi ali

– iz odpadne embalaže v obliki pršilk potisni plin ne izhaja ali se v pršilki ne pretaka tekočina.

(4) Končni uporabnik mora odpadno embalažo, ki se razvršča med nevarne odpadke, prepuščati ali oddajati:

– zbiralcu nevarnih odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, če gre za odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadek,

– izvajalcu javne službe v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki, če gre za odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek.

(5) Določbe prejšnjega odstavka se ne uporabljajo, če je za neuporabno blago iz drugega odstavka tega člena ali za ostanke tega blaga v prodajni embalaži prepuščanje ali oddajanje drugače urejeno s posebnim predpisom.

4.2. Obveznosti izvajalca javne službe

17. člen

(prevzem ločeno zbrane odpadne embalaže)

(1) Izvajalec javne službe mora zagotoviti zadostno število zbiralnic ločenih frakcij za prevzemanje odpadne embalaže v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki.

(2) Izvajalec javne službe mora zagotoviti, da je končnim uporabnikom za odpadno embalažo, ki je komunalni odpadek, in povzročiteljem odpadkov iz drugega odstavka 15. člena te uredbe za odpadno prodajno embalažo iz drugega odstavka 7. točke 3. člena te uredbe dana možnost oddaje v zbirnih centrih, ki jih upravlja v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki.

18. člen

(oddaja ločeno zbrane odpadne embalaže)

(1) Izvajalec javne službe mora družbi za ravnanje z odpadno embalažo iz prvega odstavka 26. člena te uredbe (v nadaljnjem besedilu: družba za ravnanje z odpadno embalažo) oddati odpadno embalažo, ki je zbrana kot ločeno zbrana frakcija v zbiralnicah ločenih frakcij ali kot ločeno zbrana frakcija v zbirnih centrih iz prejšnjega člena.

(2) Izvajalec javne službe mora omogočiti družbi za ravnanje z odpadno embalažo, da prevzema odpadno embalažo v zbirnih centrih ali centrih za obdelavo komunalnih odpadkov.

(3) Če se odpadna embalaža, ki je komunalni odpadek, izloča z razvrščanjem ločeno zbranih frakcij iz mešanih komunalnih odpadkov pri njihovi obdelavi pred odstranjevanjem, jo mora v skladu z določbami prvega in drugega odstavka tega člena, izvajalec javne službe oddati kot ločeno zbrano odpadno embalažo, družba za ravnanje z odpadno embalažo pa prevzeti, razen količine, za katero je ministrstvo dovolilo energetska ali drugo predelavo v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki.

(4) Način oddaje in prevzema odpadne embalaže morata družba za ravnanje z odpadno embalažo in izvajalec javne službe urediti s posebno pogodbo.

(5) Izpolnjevanje obveznosti izvajalca javne službe do oddaje odpadne embalaže, ki je komunalni odpadek, in družbe za ravnanje z odpadno embalažo do prevzema te embalaže se ugotavlja na podlagi pregleda podatkov letnih poročil o ravnanju z odpadki, ki jih morata izvajalec javne službe in družba za ravnanje z odpadno embalažo v zvezi z oddajo odpadkov v predelavo in odstranjevanje predložiti ministrstvu v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpad-

ki, ter na podlagi pregleda podatkov iz evidenčnih listov, ki morajo biti priloženi vsaki pošiljki odpadne embalaže, ki jo izvajalec javne službe odda družbi za ravnanje z odpadno embalažo.

(6) Evidenčne liste iz prejšnjega odstavka morata izvajalec javne službe in družba za ravnanje z odpadno embalažo predložiti ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na njegovo zahtevo.

19. člen

(plačilo za oddajo oziroma prevzem odpadne embalaže)

(1) Izvajalec javne službe mora oddati odpadno embalažo, ki je komunalni odpadki, družbi za ravnanje z odpadno embalažo brezplačno in brez zahteve za plačilo zaradi njene morebitne vrednosti ali vrednosti posameznih vrst embalažnega materiala v odpadni embalaži, ki nastanejo pri njeni ponovni uporabi ali predelavi.

(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora prevzeti odpadno embalažo, ki je komunalni odpadki, od izvajalca javne službe brezplačno ne glede na morebitne stroške, ki nastanejo pri nadaljnji predelavi ali odstranjevanju prevzete odpadne embalaže.

(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena mora družba za ravnanje z odpadno embalažo povrniti izvajalcu javne službe stroške ravnanja z odpadno prodajno embalažo iz 6. točke drugega odstavka 3. člena te uredbe, ki se razvršča med komunalne odpadke, za količine, ki presegajo 60 odstotkov mase odpadne embalaže, ki jo je za posamezno leto treba v skladu z operativnim programom varstva okolja na področju ravnanja z embalažo in odpadno embalažo zaradi doseganja okoljskega cilja iz 1. točke prvega odstavka 22. člena te uredbe zbrati pri izvajalcih javnih služb. Letne količine odpadne embalaže, ki je komunalni odpadki in jo mora posamezen izvajalec javne službe po posameznih občinah zbrati in oddati družbi za ravnanje z odpadno embalažo, se določijo z operativnim programom varstva okolja na področju ravnanja z embalažo in odpadno embalažo.

(4) Pri določanju priznavanja stroškov iz prejšnjega odstavka zaradi prevzema odpadne embalaže morata izvajalec javne službe in družba za ravnanje z odpadno embalažo upoštevati naslednje stroške:

1. stroški izvajalca javne službe so:

– stroški postavitve in vzdrževanja zbiralnic ločenih frakcij in zbirnih centrov v obsegu, ki je določen v predpisu, ki ureja ravnanje z ločeno zbranimi frakcijami pri opravljanju javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki,

– stroški praznjenja zabojnikov v zbiralnicah ločenih frakcij in odvoza odpadne embalaže do začasnega skladišča za odpadno embalažo v zbirnih centrih ali centru za obdelavo komunalnih odpadkov,

– stroški izločanja odpadne embalaže iz mešanih komunalnih odpadkov ob njihovi obdelavi pred odstranjevanjem,

– stroški ločenega zbiranja odpadne embalaže, ki se v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, razvršča med ločeno zbrane nevarne frakcije komunalnih odpadkov;

2. stroški družbe za ravnanje z odpadno embalažo so:

– stroški izvajalca javne službe iz prejšnje točke za prevzeto odpadno prodajno in skupinsko embalažo, ki v skladu s določbami 6. točke drugega odstavka 3. člena te uredbe ni komunalni odpadki,

– stroški skladiščenja odpadne embalaže, ki je komunalni odpadki, vključno z ločeno zbranimi nevarnimi frakcijami komunalnih odpadkov v zbirnih centrih ali centru za obdelavo komunalnih odpadkov za čas skladiščenja, ki presega 7 dni,

– stroški prevzemanja odpadne embalaže, ki je komunalni odpadki, vključno z ločeno zbranimi nevarnimi frakcijami komunalnih odpadkov v skladiščih zbirnega centra ali centra za obdelavo komunalnih odpadkov pred njihovo nadaljnjo obdelavo ali odstranjevanjem (npr. nakladanje in tehtanje prevzete odpadne embalaže ter podobna opravila pri prevzemanju odpadne embalaže),

– vsi drugi stroški, o katerih se zaradi prevzema odpadne embalaže dogovorita izvajalec javne službe in družba za ravnanje z odpadno embalažo.

(5) Izvajalec javne službe in družba za ravnanje z odpadno embalažo se lahko dogovorita tudi za neposreden prevzem odpadne embalaže v zbiralnicah ločenih frakcij, stroške za tak prevzem pa določita v pogodbi o prevzemu odpadne embalaže iz četrtega odstavka prejšnjega člena.

(6) Če ravnanje z odpadno embalažo, ki je komunalni odpadki, ureja več družb za ravnanje z odpadno embalažo, deleže prevzemanja odpadne embalaže pri izvajalcih javne službe ter druge obveznosti v zvezi s tem podrobneje določi minister, pristojen za okolje.

(7) Podrobnejša merila za določanje višine stroškov iz tretjega odstavka in 2. točke četrtega odstavka tega člena določi minister, pristojen za okolje.

20. člen

(prepovedi za izvajalca javne službe)

(1) Izvajalec javne službe ne sme pri opravljanju storitev obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov prevzemati odpadne embalaže, ki ni komunalni odpadki.

(2) Izvajalec javne službe ne sme prevzemati mešanih komunalnih odpadkov, če je v njih tudi odpadna embalaža, ki ni komunalni odpadki.

(3) Izvajalec javne službe mora zagotoviti, da se mešani komunalni odpadki pred odstranjevanjem obdelajo tako, da se z razvrščanjem iz njih izloči tista odpadna embalaža, ki jo je mogoče oddati v nadaljnjo predelavo skupaj z odpadno embalažo, prevzeto kot ločeno zbrano frakcijo komunalnih odpadkov.

5. PRAVILA RAVNANJA PRI PREVZEMANJU, ZBIRANJU, PONOVI UPORABI, PREDELAVI IN ODSTRANJEVANJU ODPADNE EMBALAŽE

5.1. Splošno

21. člen

(prednostna predelava)

(1) Ponovna uporaba, recikliranje, energetska predelava in drugi načini predelave odpadne embalaže imajo prednost pred njenim odstranjevanjem, če to ob razumno višjih stroških omogočajo v praksi uspešno preizkušene in na trgu dostopne tehnologije in postopki.

(2) Ponovna uporaba, recikliranje in drugi načini predelave odpadne embalaže imajo prednost pred energetsko predelavo odpadne embalaže, če to ob razumno višjih stroških omogočajo v praksi uspešno preizkušene in na trgu dostopne tehnologije in postopki.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka ministrstvo v okoljevarstvenih dovoljenjih, izdanih v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki, dovoli energetsko predelavo odpadne embalaže, če je ta zaradi okoljskih razlogov ter razmerja stroškov in koristi primernejša od ponovne uporabe, recikliranja ali drugih načinov predelave, pri čemer je treba upoštevati, da je energetska predelava odpadne embalaže mogoča samo, če so na območju zbiranja odpadne embalaže, na katerem se namerava zbrana odpadna embalaža energetsko predelati, izpolnjeni okoljski cilji pri ravnanju z odpadno embalažo v skladu s to uredbo.

22. člen
(okoljski cilji)

(1) Pri ravnanju z odpadno embalažo, ki nastane z danjem embalaže ali embalaranega blaga v promet, morajo biti zagotovljeni naslednji okoljski cilji:

1. zagotoviti je treba predelavo odpadne embalaže, vključno z energetsko predelavo za najmanj 60 odstotkov celotne mase odpadne embalaže;

2. reciklirati je treba med najmanj 55 odstotki in največ 80 odstotki celotne mase odpadne embalaže;

3. za posamezno vrsto embalažnega materiala, vsebovanega v celotni masi odpadne embalaže, je treba zagotoviti najmanj naslednje deleže recikliranja:

a) 60 odstotkov mase za steklo,

b) 60 odstotkov mase za papir in karton,

c) 50 odstotkov mase za kovine,

d) 22,5 odstotkov mase za plastiko, pri čemer se upošteva le material, ki se ponovno reciklira v plastiko,

e) 15 odstotkov mase za les.

(2) Šteje se, da odpadna embalaža, izvožena iz EU v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 259/93 z dne 1. februarja 1993 o nadzoru in kontroli pošiljk odpadkov znotraj Evropske skupnosti, v Skupnost in iz nje (UL L št. 30 z dne 6. 2. 1993, str. 1), Uredbo Sveta (ES) št. 1420/1999 z dne 29. aprila 1999 o določitvi skupnih pravil in postopkov, ki se uporabljajo za pošiljke določenih vrst odpadkov v določene države nečlanice OECD (UL L št. 166 z dne 1. 7. 1999, str. 6) ter Uredbo Komisije (ES) št. 1547/1999 z dne 12. julija 1999 o postopkih nadzora iz Uredbe Sveta (EGS) št. 259/93 za pošiljke nekaterih vrst odpadkov v nekatere države, za katere se Sklep OECD C(92)39 final ne uporablja (UL L št. 185 z dne 17. 7. 1999, str. 1), izpolnjuje okoljske cilje iz prejšnjega odstavka, če je z gotovostjo mogoče dokazati, da je predelava oziroma recikliranje potekalo pod pogoji, ki so enakovredni pogojem, kot jih v zvezi s tem predpisuje zakonodaja EU.

(3) Pri ugotavljanju mase predelane ali reciklirane odpadne embalaže iz prvega odstavka tega člena je treba v skladu z Odločbo 2005/270/ES upoštevati popravke zaradi vlažnosti odpadne embalaže.

5.2. Obveznosti distributerjev

23. člen

(obveznost prevzema odpadne embalaže)

(1) Distributer mora odpadno transportno ali skupinsko embalažo neposredno po dobavi blaga vzeti nazaj brezplačno, če jo končni uporabnik želi vrniti. Če končni uporabnik sam prevzema blago pri distributerju, lahko odpadno transportno ali skupinsko embalažo pusti neposredno na mestu prevzema ali jo pozneje brezplačno vrne.

(2) Določbe prejšnjega odstavka se uporabljajo tudi za odpadno prodajno embalažo, ki hkrati opravlja funkcijo transportne ali skupinske embalaže.

(3) Distributer mora brezplačno vzeti nazaj tudi odpadno prodajno embalažo, ki ni komunalni odpadki, kadar jo končni uporabnik želi vrniti, če za tako embalažo ni predpisan poseben način prepuščanja in zbiranja.

24. člen

(zagotovitev prostora za odpadno embalažo in oddaja odpadne embalaže)

(1) Distributer mora urediti poseben prostor za prevzemanje in začasno skladiščenje po posameznih vrstah embalažnega materiala razvrščene odpadne embalaže, ki jo v skladu s prejšnjim členom vzame nazaj ali nastane zaradi njegove dejavnosti, če letna količina te odpadne embalaže presega 150 ton.

(2) Distributer mora prevzeto odpadno embalažo oddati družbi za ravnanje z odpadno embalažo brezplačno in brez zahteve za plačilo zaradi njene morebitne vrednosti ali vrednosti posameznih vrst embalažnega materiala v odpadni embalaži v njenih zbiralnicah odpadne embalaže ali zadnjemu dobavitelju blaga oziroma družbi za ravnanje z odpadno embalažo neposredno, če se z njima o takem načinu oddaje odpadne embalaže dogovori.

(3) Izpolnjevanje obveznosti distributerja do oddaje prevzete odpadne embalaže in družbe za ravnanje z odpadno embalažo do prevzema te embalaže se ugotavlja na podlagi pregleda podatkov iz evidenčnih listov, ki morajo biti priloženi vsaki pošiljki odpadne embalaže, ki jo distributer odda družbi za ravnanje z odpadno embalažo.

(4) Evidenčne liste iz prejšnjega odstavka morata distributer in družba za ravnanje z odpadno embalažo predložiti ministrstvu ali pristojnemu inšpektorju na njegovo zahtevo.

5.3. Zagotavljanje ravnanja z odpadno embalažo

25. člen

(obveznost ravnanja z odpadno embalažo)

(1) Prevzemanje odpadne embalaže od izvajalcev javne službe vključno s stroški, ki jih mora družba za ravnanje z odpadno embalažo plačevati izvajalcem javne službe v skladu z določbami 19. člena te uredbe, prevzemanje odpadne embalaže neposredno od distributerjev ali končnih uporabnikov ter ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje prevzete odpadne embalaže morajo plačati:

– embalerji za embalažo, v katero je embalarano blago, ki ga sami uporabijo kot končni uporabniki embalaranega blaga ali ga dajejo v promet,

– pridobitelji blaga za embalažo, v katero je embalarano blago, ki ga sami uporabijo kot končni uporabniki ali ga dajejo v promet,

– proizvajalci embalaže za embalažo, ki ni namenjena embalerjem iz prve alineje tega odstavka in jo dajejo v promet ali jo sami uporabljajo, in

– pridobitelji embalaže za embalažo, ki ni namenjena embalerjem iz prve alineje tega odstavka in jo dajejo v promet ali jo sami uporabljajo.

(2) Proizvajalci embalaže in pridobitelji embalaže iz prejšnjega odstavka morajo izpolnjevati svoje obveznosti za embalažo iz točke 2.1 priloge 1 te uredbe, tudi če je na tej embalaži oznaka blagovne znamke druge osebe.

(3) Če za embalarano blago obveznosti iz prvega odstavka tega člena ni prevzel njegov embaler ali pridobitelj blaga, mora te obveznosti prevzeti trgovec, ki dobavlja blago distributerju.

(4) Obveznosti iz prvega odstavka tega člena ne veljajo za embalažo, ki se kot embalaža ali kot embalarano blago izvozi v tretje države ali iznosi v druge države članice EU.

26. člen

(vključevanje v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo)

(1) Embalerji, pridobitelji blaga, proizvajalci embalaže ali pridobitelji embalaže iz prvega odstavka prejšnjega člena in trgovci iz tretjega odstavka prejšnjega člena morajo v zvezi z obveznostmi iz prejšnjega člena skleniti pogodbo z družbo za ravnanje z odpadno embalažo, ki kot gospodarska družba v skladu s predpisi zagotavlja ravnanje z odpadno embalažo.

(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo zagotavlja:

1. redno prevzemanje odpadne embalaže, ki je komunalni odpadki, v zbirnih centrih ali v centrih za obdelavo komunalnih odpadkov izvajalcev javne službe,

2. redno prevzemanje odpadne embalaže od distributerjev v zbiralnicah odpadne embalaže, ki jih upravlja, ali na prodajnem mestu distributerja, če se z njim tako dogovori,

3. prevzemanje in zbiranje odpadne embalaže, ki ni komunalni odpadki, od končnih uporabnikov,

4. ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje prevzete in zbrane odpadne embalaže iz tega odstavka in

5. ravnanje z embalažo nevarnega blaga v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z nevarnimi odpadki.

5.4. Samostojno zagotavljanje ravnanja z odpadno embalažo

27. člen

(individualni sistemi ravnanja z odpadno embalažo)

Ne glede na določbo prvega odstavka prejšnjega člena lahko embaler, pridobitelj blaga, proizvajalec embalaže ali pridobitelj embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadki, pri končnih uporabnikih zbira sam in sam zagotavlja njeno ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje v skladu s predpisi, ki urejajo ravnanje z odpadki, če pridobi potrdilo o vpisu v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo, ki jo vodi ministrstvo.

28. člen

(evidenca individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo)

Evidenca individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo vsebuje:

- firmo in sedež organizacije,
- vrsto embalaže in letno količino embalaže, ki jo daje v promet,
- podatke o dejavnosti firme in
- podatke o izdanem potrdilu o vpisu v evidenco.

29. člen

(vloga)

(1) Embaler, pridobitelj blaga, proizvajalec embalaže ali pridobitelj embalaže mora k vlogi za izdajo potrdila o vpisu v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo priložiti dokazila o izpolnjevanju predpisanih pogojev in načrt ravnanja z odpadno embalažo.

(2) Ministrstvo vpiše embalerja, pridobitelja blaga, proizvajalca embalaže in pridobitelja embalaže v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo in mu izda potrdilo o vpisu, če na podlagi načrta ravnanja z odpadno embalažo iz prejšnjega odstavka ter dokazil o izpolnjevanju pogojev, ugotovi, da so izpolnjeni pogoji glede doseganja deležev predelane odpadne embalaže in recikliranega materiala v njej, določenih z okoljskimi cilji iz prvega odstavka 22. člena te uredbe.

(3) Ministrstvo vpiše embalerja, pridobitelja blaga, proizvajalca in pridobitelja embalaže v evidenco individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo za obdobje petih let.

30. člen

(načrt ravnanja z odpadno embalažo)

Načrt ravnanja z odpadno embalažo mora vsebovati predvsem podatke o:

1. vrsti embalažnega materiala v embalaži, za katero se zagotavlja prevzemanje pri distributerjih in končnih uporabnikih in nadaljnja predelava oziroma odstranjevanje,

2. predvidenem načinu in obsegu zbiranja odpadne embalaže, ki ni komunalni odpadki, pri končnih uporabnikih,

3. vrsti in zmogljivosti sredstev in opreme za zbiranje, skladiščenje, razvrščanje in druge dejavnosti pred zagotovitvijo ponovne uporabe, predelave ali odstranjevanja odpadne embalaže,

4. predvideni celotni masi letno zbrane odpadne embalaže in masnih deležih embalažnega materiala iz prvega odstavka 22. člena te uredbe,

5. predvidenih načinov in izvajalcih ponovne uporabe, predelave ali odstranjevanja zbrane odpadne embalaže in

6. predvidenih masnih deležih predelane odpadne embalaže in embalažnega materiala iz prvega odstavka 22. člena te uredbe.

31. člen

(izbris iz evidence individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo)

(1) Ministrstvo embalerja, pridobitelja blaga, proizvajalca in pridobitelja embalaže iz 27. člena te uredbe izbrši iz evidence individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo, če ugotovi, da:

- ne zagotavlja ravnanja z odpadno embalažo v skladu s predpisi,
- ne predloži letnih poročil o embalaži in odpadni embalaži v skladu s to uredbo ali
- ne dosega okoljskih ciljev iz prvega odstavka 22. člena te uredbe.

(2) V primeru iz prve alineje prejšnjega odstavka se izbris iz evidence individualnih sistemov ravnanja z odpadno embalažo opravi na podlagi dokončne odločbe pristojnega inšpekcijskega organa.

32. člen

(obveznosti)

(1) Embalerji, pridobitelji blaga, proizvajalci in pridobitelji embalaže iz 27. člena te uredbe morajo za odpadno embalažo, ki jo sami prevzamejo ali zberejo v posameznem koledarskem letu, zagotoviti ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje najpozneje do konca naslednjega koledarskega leta, tako da so doseženi okoljski cilji iz prvega odstavka 22. člena te uredbe.

(2) Embalerji, pridobitelji blaga, proizvajalci embalaže in pridobitelji embalaže iz 27. člena te uredbe morajo družbi za ravnanje z odpadno embalažo plačevati stroške za ravnanje z odpadno embalažo, ki se kljub vzpostavitvi individualnega sistema ravnanja z odpadno embalažo še pojavlja v skupnem sistemu ravnanja z odpadno embalažo.

33. člen

(obveščanje končnega uporabnika)

Embalerji, pridobitelji blaga, proizvajalci embalaže in pridobitelji embalaže iz 27. člena te uredbe morajo z obvestilom na embalaži, ki jo dajejo v promet, ali na drug način seznaniti končnega uporabnika z možnostjo brezplačne oddaje takšne odpadne embalaže zadnjemu dobavitelju neposredno ob dobavi ali prevzemu ali pozneje na za to določenem mestu.

5.5. Obveznosti drugih oseb

34. člen

(obveznosti končnega uporabnika, ki nima predhodnega dobavitelja)

(1) Pridobitelj blaga ali pridobitelj embalaže, ki zaradi izvajanja svoje dejavnosti embalažo ali embalirano blago, pridobljeno v EU ali uvoženo iz tretjih držav, uporabi sam kot končni uporabnik in zato nima predhodnega dobavitelja, mora za takšno odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadki:

1. skleniti pogodbo z družbo za ravnanje z odpadno embalažo ali

2. sam zagotoviti ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje takšne odpadne embalaže.

(2) Končni uporabnik iz prejšnjega odstavka, ki sam zagotavlja ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje svoje odpadne embalaže sam, mora ravnati v skladu s 27. do 32. členom te uredbe.

35. člen

(obveznosti trgovca)

(1) Trgovcu ni treba zagotavljati predpisanega ravnanja z odpadno embalažo, če gre za:

1. embalažo, za katero ima pisno izjavo predhodnega dobavitelja, da za odpadno embalažo zagotavlja predpisano ravnanje po tej uredbi, ali

2. embalažo iz 36., 37. ali 38. člena te uredbe.

(2) Izjava iz 1. točke prejšnjega odstavka mora biti navedena na računu ali dobavnici za dobavljeno ali prevzeto blago.

36. člen

(izjeme zaradi majhnih količin embalaže)

(1) Ne glede na določbe od 25. do 34. člena te uredbe embalerju, pridobitelju blaga, proizvajalcu embalaže, pridobitelju embalaže in končnemu uporabniku iz 34. člena te uredbe ni treba zagotavljati predpisanega ravnanja z odpadno embalažo, če letna količina embalaže ne presega letne količine iz 12. člena te uredbe.

(2) Določba prejšnjega odstavka se ne uporablja za embalažo, v katero je embalirano nevarno blago ali če ravnanje z embalažo urejajo posebni predpisi.

5.6. Embalaža posebne vrste

37. člen

(embalaža z dolgo življenjsko dobo)

Ne glede na določbe od 25. člena do 33. člena te uredbe, embalerju, pridobitelju blaga, proizvajalcu embalaže in pridobitelju embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe in trgovcu iz tretjega odstavka 25. člena te uredbe ni treba zagotavljati predpisanega ravnanja z odpadno embalažo, če daje v promet embalažo z dolgo življenjsko dobo, ki je določena v prilogi 3, ki je sestavni del te uredbe.

38. člen

(vračljiva embalaža)

(1) Ne glede na določbe od 25. člena do 33. člena te uredbe, embalerju, pridobitelju blaga, proizvajalcu in pridobitelju embalaže iz prvega odstavka 25. člena te uredbe in trgovcu iz tretjega odstavka 25. člena te uredbe ni treba zagotavljati predpisanega ravnanja za tisto embalažo, ki kot vračljiva embalaža kroži v nadzorovanem kroženju vračljive embalaže.

(2) Osebe iz prejšnjega odstavka morajo izpolnjevati obveznosti iz te uredbe za embalažo samo v količini, ki je enaka količini nove embalaže, vključene v nadzorovano kroženje vračljive embalaže zaradi povečanja obsega embaliranega blaga v vračljivi embalaži ali zaradi nadomeščanja količin embalaže, ki se je po uporabi zavrgla oziroma se po uporabi ni vrnila v nadzorovano kroženje vračljive embalaže.

(3) Za vračljivo embalažo iz prvega odstavka tega člena se štejejo tudi lesene standardizirane palete, ki so kot transportna embalaža označene z znakom »EUR«, ki ga izdaja Mednarodna železniška zveza in znakom »EPAL«, zapisanima v ovalih.

5.7. Družba za ravnanje z odpadno embalažo

39. člen

(obveznosti)

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora za vrsto embalaže, za katero ji je embaler, pridobitelj blaga, proizvajalec embalaže oziroma pridobitelj embalaže, trgovec iz 25. člena te uredbe ali končni uporabnik iz 34. člena te uredbe s pogodbo prepustil svoje obveznosti za ravnanje z odpadno embalažo, zagotavljati predpisano ravnanje z odpadno embalažo v skladu s to uredbo na celotnem območju, na katerem odpadna embalaža nastaja.

(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora za odpadno embalažo, ki jo prevzame ali zbere v posameznem koledarskem letu, zagotoviti oddajo v ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje najpozneje do konca naslednjega koledarskega leta, tako da so doseženi okoljski cilji iz 22. člena te uredbe, ki so določeni v okoljevarstvenem dovoljenju iz 40. člena te uredbe.

40. člen

(okoljevarstveno dovoljenje)

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo lahko začne opravljati dejavnost glede ravnanja z odpadno embalažo iz drugega odstavka 26. člena te uredbe, ko pridobi okoljevarstveno dovoljenje ministrstva.

(2) Ministrstvo izda okoljevarstveno dovoljenje iz prejšnjega odstavka pravni osebi, ki:

1. je gospodarska družba, registrirana za opravljanje dejavnosti zbiranja, odvoza, posredovanja in predelave odpadkov po predpisih, ki urejajo klasifikacijo dejavnosti,

2. sama ali skupaj s podizvajalci ali drugimi osebami razpolaga s sredstvi in opremo ter objekti in napravami, ki izpolnjujejo predpisane pogoje in zagotavljajo ravnanje z odpadno embalažo v skladu s to uredbo, in

3. sama ali skupaj s podizvajalci ali drugimi osebami izpolnjuje pogoje za ponovno uporabo, predelavo ali odstranjevanje odpadne embalaže v skladu s predpisi.

41. člen

(vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka prejšnjega člena mora vsebovati:

– podatke o firmi, sedežu in višini osnovnega kapitala gospodarske družbe,

– načrt ravnanja z odpadno embalažo,

– prikaz osnov za tarifo obračunavanja storitev udeležencem v skupnem sistemu ravnanja z odpadno embalažo (npr. cenovni dejavniki zbiranja, razvrščanja, recikliranja, energetske predelave ter druge predelave ali odstranjevanja odpadne embalaže ter upravljanja sistema) in

– dokazila o izpolnjevanju pogojev iz drugega odstavka prejšnjega člena.

42. člen

(načrt ravnanja z odpadno embalažo)

Načrt ravnanja z odpadno embalažo iz druge alineje prejšnjega člena mora vsebovati podatke o:

– vrstah embalažnega materiala v embalaži, za katero družba za ravnanje z odpadno embalažo organizira skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo,

– embalerjih, pridobiteljih blaga, proizvajalcih embalaže ali pridobiteljih embalaže in trgovcih iz 25. člena te uredbe ali končnih uporabnikih iz 34. člena te uredbe, za katere namerava predvidoma zagotavljati ravnanje z odpadno embalažo,

– predvidenem načinu in obsegu rednega prevzemanja odpadne embalaže, ki je komunalni odpadek, od izvajalcev javne službe,

– predvidenem načinu in obsegu prevzemanja in zbiranja odpadne embalaže, ki ni komunalni odpadki, od distributerjev in končnih uporabnikov,

– številu in lokaciji zbiralnic odpadne embalaže, ki jih družba za ravnanje z odpadno embalažo namerava imeti,

– vrsti in zmogljivosti sredstev in opreme, potrebne za prevzemanje, zbiranje, skladiščenje, razvrščanje ali druge dejavnosti v zvezi z odpadno embalažo pred zagotovitvijo njene ponovne uporabe, predelave ali odstranjevanja,

– podizvajalcih ali drugih osebah, s katerimi bo zagotavljala prevzemanje, zbiranje, razvrščanje ali druge dejavnosti v zvezi z odpadno embalažo pred zagotovitvijo njene ponovne uporabe, predelave ali odstranjevanja in le-te razpolagajo s sredstvi in opremo ter objekti in napravami, ki izpolnjujejo predpisane pogoje in zagotavljajo ravnanje z odpadno embalažo v skladu s to uredbo,

– predvideni celotni masi letno zbrane odpadne embalaže in masnih deležih po posameznih vrstah embalažnih materialov iz prvega odstavka 22. člena te uredbe,

– predvidenih načinov in izvajalcih ponovne uporabe, predelave ali odstranjevanja zbrane odpadne embalaže, in

– predvidenih masnih deležih predelane odpadne embalaže in recikliranega materiala v odpadni embalaži, ki se bodo zagotovili, ali glede na okoljske cilje iz 22. člena te uredbe.

43. člen

(zbirni centri in zbiralnice odpadne embalaže)

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora za zbiranje, razvrščanje in skladiščenje prevzete odpadne embalaže urediti enega ali več zbirnih centrov glede na:

1. gostoto poseljenosti in obseg nastajanja odpadne embalaže, ki je komunalni odpadki,

2. porazdelitev zbiralnic odpadne embalaže in obseg prevzete odpadne embalaže, ki ni komunalni odpadki, in

3. prostorsko umestitev oziroma medsebojno oddaljenost objektov in naprav oziroma oddaljenost od mesta, kjer se zbrana odpadna embalaža reciklira, energetsko ali drugače predeluje ali odstranjuje.

(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora urediti zbiralnice odpadne embalaže, kjer distributerji in končni uporabniki oddajajo odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadki, če ni zagotovljeno njeno prevzemanje neposredno pri distributerjih, končnih uporabnikih ali zadnjih dobaviteljih blaga distributerjem.

44. člen

(pogoji za predelavo in odstranjevanje odpadne embalaže)

Opadno embalažo lahko predelujejo in odstranjujejo le osebe, ki imajo okoljevarstveno dovoljenje za predelavo ali odstranjevanje odpadkov v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki.

45. člen

(obveščanje javnosti in končnih uporabnikov)

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora obveščati javnost, zlasti končne uporabnike, o namenu in ciljih zbiranja odpadne embalaže, pravilnem ravnanju z njo, možnostih njenega brezplačnega oddajanja ter njenega recikliranja in predelave.

(2) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora javnost na krajevno običajen način obveščati o urejenih zbiralnicah odpadne embalaže.

(3) Ministrstvo zagotavlja, da so javnost in osebe, ki so po tej uredbi zavezane za ravnanje z odpadno embalažo, seznanjene z okoljskimi cilji iz 22. člena te uredbe ter z ukrepi za njihovo doseganje.

6. POROČANJE O RAVNANJU Z ODPADNO EMBALAŽO

46. člen

(poročilo družbe za ravnanje z odpadki)

(1) Družba za ravnanje z odpadno embalažo mora ministrstvu najpozneje do 31. marca tekočega leta predložiti poročilo o ravnanju z odpadno embalažo za preteklo koledarsko leto v pisni ali elektronski obliki.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o:

1. nazivu, naslovu, dejavnosti in šifri dejavnosti embalerjev, pridobiteljev blaga, proizvajalcev embalaže ali pridobiteljev embalaže in trgovcev iz 25. člena te uredbe ter končnih uporabnikov iz 34. člena te uredbe, ki so vključeni v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo,

2. količini in vrstah embalažnega materiala v embalaži, ki jo dajejo osebe iz prejšnje točke v promet,

3. tarifi za obračunavanje stroškov ravnanja s prevzeto ali zbrano odpadno embalažo,

4. načinu določanja mase predelane ali reciklirane odpadne embalaže glede na stopnjo vlažnosti odpadne embalaže in glede na odpadke, ki niso embalaža, in se zberejo skupaj z odpadno embalažo,

5. celotni količini in vrstah odpadne embalaže, ki je komunalni odpadki in je prevzeta v zbirnih centrih izvajalcev javne službe,

6. celotni količini in vrstah odpadne embalaže, ki ni komunalni odpadki in je prevzeta ali zbrana pri distributerjih in končnih uporabnikih,

7. količini in vrsti embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe in prevzeti in zbrani odpadni embalaži ter masnih deležih tega embalažnega materiala,

8. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, ki je bil recikliran v material za izdelavo nove embalaže ali druge namene,

9. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, ki je bil organsko recikliran,

10. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, ki je bil energetsko predelan,

11. količini in vrsti odpadne embalaže, ki je bila odstranjena, ločeno po načinu odstranjevanja,

12. količini in vrsti odpadne embalaže, poslani v druge države članice ali izvožene v tretje države za predelavo ali sežiganje v sežigalnicah z energetsko izrabo, in

13. količini prevzete, predelane in odstranjene odpadne prodajne embalaže, v katero je bilo embalirano nevarno blago, ločeno po vrstah embalažnega materiala.

47. člen

(poročilo oseb, ki niso vključene v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo)

(1) Embaler, pridobitelj blaga, proizvajalec embalaže in pridobitelj embalaže iz 27. člena te uredbe mora ministrstvu najpozneje do 31. marca tekočega leta predložiti poročilo o embalaži, ki jo je dal v promet, in o ravnanju z odpadno embalažo za preteklo koledarsko leto v pisni ali elektronski obliki na obrazcu, ki je dostopen na spletni strani ministrstva.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o:

1. nazivu, naslovu, dejavnosti, šifri dejavnosti in matični številki pravne osebe,

2. količini in vrstah embalaže, ki jo je dal v promet,

3. količini in vrstah embalaže, ki jo je dal v promet in za katero je vključen v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo, ločeno za odpadno embalažo, ki je komunalni odpadki, in odpadno embalažo, ki ni komunalni odpadki,

4. obsegu in vrsti embalaže, ki jo je dal v promet in za katero sam zagotavlja ravnanje z odpadno embalažo v skladu s 27. členom te uredbe,

5. celotni količini, vrstah in masnih deležih embalažnega materiala v odpadni embalaži, ki ni komunalni odpadki in jo je sam prevzel ali zbral pri končnih uporabnikih v skladu s 27. členom te uredbe,

6. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, za katerega je sam zagotovil recikliranje v material za izdelavo nove embalaže ali druge namene,

7. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, za katerega je sam zagotovil organsko recikliranje,

8. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, za katerega je sam zagotovil energetsko predelavo,

9. količini in vrsti odpadne embalaže, za katero je sam zagotovil odstranjevanje, ločeno po načinu odstranjevanja,

10. količini odpadne embalaže, poslani v druge države članice ali izvožene v tretje države za predelavo ali sežiganje v sežigalnicah z energetsko izrabo, in

11. količini in vrsti prevzete, predelane in odstranjene odpadne prodajne embalaže, v katero je bilo embalirano nevarno blago.

48. člen

(poročilo končnega uporabnika)

(1) Končni uporabnik iz 34. člena te uredbe, ki sam zagotavlja ravnanje z odpadno embalažo, mora ministrstvu najpozneje do 31. marca tekočega leta predložiti poročilo o embalaži, ki jo je pridobil ali uvozil sam za potrebe opravljanja svoje dejavnosti, in o ravnanju z njo za preteklo koledarsko leto v pisni ali elektronski obliki na obrazcu, ki je dostopen na spletni strani ministrstva.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o:

1. nazivu, naslovu, dejavnosti, šifri dejavnosti in matični številki pravne osebe,

2. količini in vrstah embalaže, ki jo je pridobil ali uvozil,

3. količini in vrstah embalaže po posamezni vrsti embalažnega materiala, ki jo je pridobil ali uvozil ali nabavil od slovenskih dobaviteljev ter za katero je vključen v skupni sistem ravnanja z odpadno embalažo,

4. količini in vrstah embalaže po posameznih vrstah embalažnega materiala, ki jo je pridobil ali uvozil ali nabavil od slovenskih dobaviteljev in za katero sam zagotavlja ravnanje z odpadno embalažo v skladu s 27. členom te uredbe,

5. količini, vrstah in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe v odpadni embalaži, ki jo je zbral sam,

6. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, za katerega je sam zagotovil recikliranje v material za izdelavo nove embalaže ali druge namene,

7. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, za katerega je sam zagotovil organsko recikliranje,

8. količini in masnih deležih embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe, za katerega je sam zagotovil energetsko predelavo,

9. količini in vrsti odpadne embalaže, za katero je sam zagotovil odstranjevanje, ločeno po načinu odstranjevanja,

10. količini odpadne embalaže, poslani v druge države članice ali izvožene v tretje države za predelavo ali sežiganje v sežigalnicah z energetsko izrabo, in

11. količini in vrsti prevzete, predelane in odstranjene odpadne prodajne embalaže, v katero je bilo embalirano nevarno blago.

49. člen

(izjeme)

(1) Poročila o ravnanju z odpadno embalažo ni treba predložiti distributerju iz 23. člena, trgovcu iz 35. člena te uredbe, embalerju, pridobitelju blaga, proizvajalcu in pridobitelju embalaže iz 36. in 37. člena te uredbe ter trgovcu iz 37. člena te uredbe.

(2) Ne glede na določbe 12. in 36. člena te uredbe mora embaler, pridobitelj blaga, proizvajalec embalaže, pridobitelj embalaže in končni uporabnik iz 34. člena te uredbe, kateremu ni treba zagotavljati predpisanega ravnanja z odpadno embalažo, ker letna količina embalaže ne presega letne količine iz 12. člena te uredbe, ministrstvu najpozneje do 31. marca tekočega leta za preteklo leto predložiti v pisni obliki izjavo na obrazcu, ki je dostopen na spletni strani ministrstva, s katero jamči, da v preteklem letu količina embalaže ni preseгла količine iz 12. člena te uredbe.

(3) Izjava iz prejšnjega odstavka vsebuje podatke o:

– nazivu, naslovu, dejavnosti, šifri dejavnosti in matični številki pravne osebe,

– količini in vrstah embalaže, ki jo je embaliral, pridobil ali uvozil.

7. KOMISIJA ZA EMBALAŽO IN ODPADNO EMBALAŽO

50. člen

(komisija)

(1) Kot posvetovalno telo ministrstva v zvezi z vprašanji glede ravnanja z embalažo in odpadno embalažo se ustanovi Komisija za embalažo in odpadno embalažo (v nadaljnjem besedilu: komisija).

(2) Komisija spremlja stanje pri ravnanju z embalažo in odpadno embalažo ter svetuje ministrstvu pri uveljavljanju ukrepov za preprečevanje in zmanjševanje količine odpadne embalaže in njenih škodljivih vplivov na okolje ter v zvezi z organizacijo ravnanja z odpadno embalažo.

(3) Člane komisije imenuje minister, pristojen za varstvo okolja, tako da komisijo sestavljajo predstavniki:

– ministrstva,

– Ministrstva za gospodarstvo,

– Zveze potrošnikov Slovenije,

– posameznih združenj pri gospodarskih in obrtnih zbornicah,

– reprezentativnih združenj slovenskih občin,

– embalerjev, pridobiteljev blaga, proizvajalcev embalaže in pridobiteljev embalaže,

– družb za ravnanje z odpadno embalažo ter

– izvajalcev recikliranja in drugih načinov predelave odpadne embalaže ali embalažnega materiala.

(4) Administrativne naloge za komisijo opravlja ministrstvo. Poslovanje komisije podrobneje ureja poslovnik, ki ga sprejme komisija.

8. POŠILJANJE POROČIL EVROPSKI KOMISIJI

51. člen

(poročanje Evropski komisiji)

(1) Ministrstvo mora vsaka tri leta poslati Evropski komisiji informacije o izvajanju Direktive 94/62/ES v obliki področnega poročila v skladu z določbo 17. člena Direktive 94/62/ES in določbo 5. člena Direktive Sveta z dne 23. decembra 1991 o standardiziranju in racionaliziranju poročil o izvajanju določenih direktiv, ki se nanašajo na okolje (91/692/EGS) (UL L št. 377 z dne 31. 12. 1991, str. 48).

(2) Ministrstvo pošlje Evropski komisiji za vsako leto v elektronski obliki podatke o ravnanju z odpadno embalažo v skladu z določbo tretjega odstavka 12. člena Direktive 94/62/ES in Odločbo 2005/270/ES, najpozneje 18 mesecev po koncu vsakega koledarskega leta.

(3) Podatke iz prejšnjega odstavka je treba predložiti skupaj z opisom zbiranja podatkov in osnovnimi značilnostmi evidenc, iz katerih so podatki pridobljeni. Opis zbiranja podatkov vključuje zlasti ocene, uporabljene pri izračunavanju količin in deležev predelane in reciklirane odpadne embalaže ter deležev ponovne uporabe.

(4) Ministrstvo skupaj s podatki iz prvega odstavka tega člena pošlje na zahtevo Evropske komisije tudi poročilo s podatki o izpolnjevanju zahtev v zvezi z dovoljenimi koncentracijami težkih kovin, prisotnih v embalaži, ki je bila dana v promet v RS, ter s podatki o količinah odpadne embalaže, ki se šteje za nevarni odpadke zaradi onesnaženja z vsebino blaga, kadar ni primerna za nadaljnjo predelavo.

(5) Za namene poročanja Evropski komisiji ministrstvo vodi zbirko podatkov o embalaži in odpadni embalaži v obliki iz preglednic iz Odločbe 2005/270/ES.

9. NADZOR

52. člen

(inšpektorji)

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.

10. KAZENSKÉ DOLOČBE

53. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 4.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje proizvajalec embalaže, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ravna v nasprotju z določbami:

- prvega, drugega in četrtega odstavka 6. člena,
- 7. člena,
- prvega in drugega odstavka 8. člena,
- prvega odstavka 11. člena,
- 12. člena,
- prvega odstavka 25. člena,
- 26. člena,
- 27. člena,
- 32. člena,
- 33. člena,
- 47. člena,
- drugega in tretjega odstavka 49. člena in
- tretjega odstavka 55. člena te uredbe.

(2) Z globo od 4.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje pridobitelj embalaže, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ravna v nasprotju z določbami:

- prvega, tretjega in četrtega odstavka 6. člena,
- tretjega in četrtega odstavka 8. člena,
- prvega odstavka 11. člena,
- 12. člena,
- prvega odstavka 25. člena,
- 26. člena,
- 27. člena,
- 32. člena,
- 33. člena,
- 47. člena,
- drugega in tretjega odstavka 49. člena in
- tretjega odstavka 55. člena te uredbe.

(3) Z globo od 4.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje embaler, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ravna v nasprotju z določbami:

- drugega in četrtega odstavka 6. člena,
- prvega in drugega odstavka 9. člena,
- 10. člena,
- drugega odstavka 11. člena,
- 12. člena,

- prvega odstavka 25. člena,
- 26. člena,
- 27. člena,
- 32. člena,
- 33. člena,
- 36. člena,
- 38. člena,
- 47. člena,
- drugega in tretjega odstavka 49. člena in
- tretjega odstavka 55. člena te uredbe.

(4) Z globo od 4.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje pridobitelj blaga, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ravna v nasprotju z določbami:

- tretjega, četrtega in petega odstavka 9. člena,
- tretjega odstavka 11. člena,
- 12. člena,
- prvega odstavka 25. člena,
- 26. člena,
- 27. člena,
- 32. člena,
- 33. člena,
- 47. člena,
- drugega in tretjega odstavka 49. člena in
- tretjega odstavka 55. člena te uredbe.

(5) Z globo od 4.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje distributer, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ravna v nasprotju z določbami:

- tretjega, četrtega in petega odstavka 9. člena,
- 23. člena in

– prvega, drugega in četrtega odstavka 24. člena te uredbe.

(6) Z globo od 4.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje trgovec, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ravna v nasprotju z določbami:

- tretjega, četrtega in petega odstavka 9. člena,
- prvega in tretjega odstavka 25. člena,
- 26. člena in
- 35. člena te uredbe.

(7) Z globo od 4.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje izvajalec javne službe, če ravna v nasprotju z določbami:

- 17. člena,
- 18. člena,
- prvega odstavka 19. člena in
- 20. člena te uredbe.

(8) Z globo od 4.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje družba za ravnanje z odpadno embalažo, če ravna v nasprotju z določbami:

- drugim in tretjim odstavkom 9. člena,
- šestega odstavka 18. člena,
- četrtega odstavka 24. člena,
- 39. člena,
- 40. člena,
- 43. člena,
- 45. člena in
- 46. člena.

(9) Z globo od 4.000 eurov do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje končni uporabnik, ki je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, z globo od 40 eurov do 1.200 eurov pa se za prekršek kaznuje imetnik odpadkov, ki je fizična oseba, če ravna v nasprotju z določbami:

- 15. člena,
- 16. člena,
- 34. člena,
- 48. člena,
- drugega in tretjega odstavka 49. člena in
- tretjega odstavka 55. člena te uredbe.

(10) Z globo od 40 eurov do 1.200 eurov se za prekršek kaznuje končni uporabnik, ki je fizična oseba, če ravna v nasprotju z določbami:

- 15. člena,
- 16. člena,
- 34. člena,
- 48. člena,
- drugega in tretjega odstavka 49. člena in
- tretjega odstavka 55. člena te uredbe.

(11) Z globo od 1.200 eurov do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega do devetega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba proizvajalca embalaže, pridobitelja embalaže, embalerja, pridobitelja blaga, distributerja, trgovca, izvajalca javne službe, družbe za ravnanje z odpadno embalažo ali končnega uporabnika, če je ta pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik.

11. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

54. člen

(veljavnost dovoljenj in drugih aktov ter delo komisije)

(1) Dovoljenje, ki ga je družba za ravnanje z odpadno embalažo pridobila do uveljavitve te uredbe v skladu s Pravilnikom o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1), ostane v veljavi kot okoljevarstveno dovoljenje iz 40. člena te uredbe, v veljavi pa ostanejo tudi pogodbeni razmerja, ki jih je družba za ravnanje z odpadno embalažo sklenila v skladu s 15. členom Pravilnika o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1) z obstoječimi embalerji, pridobitelji blaga, proizvajalci in pridobitelji embalaže.

(2) Postopki za izdajo dovoljenja za pridobitev statusa družbe za ravnanje z odpadno embalažo v skladu s Pravilnikom o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1) se končajo po postopku, določenem s to uredbo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz 40. člena te uredbe.

(3) Za okoljske cilje v zvezi z embalažo in odpadno embalažo se do sprejema operativnega programa ravnanja z embalažo in odpadno embalažo štejejo okoljski cilji, določeni z Odlokom o operativnem programu varstva okolja na področju ravnanja z embalažo in odpadno embalažo za obdobje od 2002 do konca 2007 (Uradni list RS, št. 29/02 in 41/04 – ZVO-1), ki ga je sprejela vlada ob upoštevanju ciljev o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo iz Pravilnika o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1).

(4) Za poseben dogovor iz petega odstavka 4. člena te uredbe se do podpisa novega dogovora šteje dogovor, ki ga je vlada 9. decembra 2002 podpisala z gospodarskimi združenji v skladu z določbami Pravilnika o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1).

(5) Do imenovanja komisije iz 50. člena te uredbe nadaljuje delo komisija, ki je bila imenovana s sklepom ministra za okolje in prostor z dne 15. marca 2002 v skladu z določbami Pravilnika o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1).

55. člen

(prijava dejavnosti obstoječih embalerjev, pridobiteljev blaga ter proizvajalcev in pridobiteljev embalaže)

(1) Obstoječi embalerji, pridobitelji blaga, proizvajalci in pridobitelji embalaže morajo sporočiti podatke o izvajanju svoje dejavnosti iz tretjega odstavka 11. člena te uredbe ob prvem sporočanju podatkov o dajanju embalaže v promet po uveljavitvi te uredbe.

(2) Obstoječi embalerji, pridobitelji blaga, proizvajalci in pridobitelji embalaže, katerim ni treba zagotavljati predpisane ravnanja z odpadno embalažo, ker letna količina embalaže ne presega letne količine iz 12. člena te uredbe, morajo

ministrstvu najpozneje do 31. marca 2007 predložiti za leto 2006 v pisni obliki izjavo iz drugega odstavka 49. člena te uredbe, s katero jamčijo, da v letu 2006 količina embalaže ni preseгла količine iz 12. člena te uredbe.

56. člen

(roki za doseganje okoljskih ciljev)

(1) Pri ravnanju z odpadno embalažo, ki nastane z dajanjem embalaže v promet, je treba doseči okoljske cilje iz prvega odstavka 22. člena te uredbe najpozneje do 31. decembra 2012.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je treba pri ravnanju z odpadno embalažo, ki nastane z dajanjem embalaže v promet, najpozneje do 31. decembra 2007 zagotoviti naslednje okoljske cilje:

1. zagotoviti je treba predelavo odpadne embalaže vključno z energetsko predelavo najmanj 50 odstotkov in največ 65 odstotkov celotne mase odpadne embalaže in

2. reciklirati je treba najmanj 25 odstotkov in največ 45 odstotkov celotne mase odpadne embalaže in od tega najmanj 15 odstotkov mase posamezne vrste embalažnega materiala iz drugega odstavka 4. člena te uredbe v celotni masi odpadne embalaže.

57. člen

(prehodne določbe za prekrške)

Do uvedbe eura kot valute Republike Slovenije se:

– v prvem do osmem odstavku 53. člena te uredbe namesto zneska »4.000 eurov« uporabljata znesek »1.000.000 tolarjev«, namesto zneska »40.000 eurov« pa znesek »10.000.000 tolarjev«,

– v devetem odstavku 53. člena te uredbe namesto zneska »4.000 eurov« uporabljata znesek »1.000.000 tolarjev«, namesto zneska »40.000 eurov« znesek »10.000.000 tolarjev«, namesto zneska »40 eurov« znesek »10.000 tolarjev« in namesto zneska »1.200 eurov« znesek »300.000 tolarjev«,

– v desetem odstavku 53. člena te uredbe namesto zneska »40 eurov« uporabljata znesek »10.000 tolarjev«, namesto zneska »1.200 eurov« pa znesek »300.000 tolarjev« in

– v enajstem odstavku 53. člena te uredbe namesto zneska »1.200 eurov« uporabljata znesek »300.000 tolarjev«, namesto zneska »4.100 eurov« pa znesek »1.025.000 tolarjev«.

58. člen

(uporaba določb o izjavi o skladnosti)

Določbe 8. in 9. člena te uredbe se začnejo uporabljati 1. januarja 2007.

59. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Pravilnik o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo (Uradni list RS, št. 104/00, 12/02 in 41/04 – ZVO-1).

60. člen

(začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 00719-59/2006/6

Ljubljana, dne 27. julija 2006

EVA 2005-2511-0003

Vlada Republike Slovenije

Janez Janša l.r.
Predsednik

PRILOGA 1

MERILA ZA RAZVRŠČANJE PREDMETOV MED EMBALAŽO IN PRIMERI ZA PONAZORITEV RAZVRŠČANJA

1. Predmeti se razvrščajo med embalažo na podlagi naslednjih meril:

– predmeti so embalaža, če ustrezajo pomenu pojma embalaža, ne da bi to posegalo v morebitne druge funkcije embalaže, razen če je predmet sestavni del izdelka in je potreben za to, da vsebuje, podpira ali ohranja navedeni izdelek njegovo celotno življenjsko dobo, ter je namen, da se vsi elementi uporabijo, potrošijo ali odstranijo skupaj,

– predmeti, ki so oblikovani in namenjeni za polnjenje na prodajnem mestu, ter odstranljivi predmeti, ki so prodani, napolnjeni ali oblikovani in namenjeni za polnjenje na prodajnem mestu, so embalaža, če imajo funkcijo embalaže,

– sestavine embalaže in dodatni elementi, vključeni v embalažo, so del embalaže, v katero so vključeni. Dodatni elementi, ki so neposredno obešeni ali pritrjeni na izdelek in opravljajo funkcijo embalaže, so embalaža, razen če niso sestavni del takega izdelka ter so namenjeni uporabi ali odstranitvi vseh elementov skupaj.

2. Primeri za ponazoritev razvrščanja predmetov med embalažo v skladu s prvo alineo prejšnje točke:

2.1 embalaža so:

- škatle za slaščice,
- ovitek škatle za zgoščenko iz folije;

2.1 embalaža niso:

– cvetlični lončki, v katerih rastline ostanejo celo življenjsko dobo,

- škatle za orodje,
- čajne filter vrečke,
- voščeni ovoj za sir,
- ovitki klobas.

3. Primeri za ponazoritev razvrščanja predmetov med embalažo v skladu z drugo alineo prve točke te priloge:

3.1 embalaža so naslednji predmeti, če so oblikovani in namenjeni za polnjenje na prodajnem mestu:

– papirnate ali plastične vrečke, vključno z vrečkami, ki so namenjene končnim uporabnikom blaga za ovijanje blaga na prodajnem mestu,

- krožniki in kozarci za enkratno uporabo,
- folija za hrano,
- vrečke za sendviče in
- aluminijasta folija;

3.2 embalaža niso naslednji predmeti:

- mešalnik: žlička za mešanje pijače iz avtomata in
- jedilni pribor za enkratno uporabo.

4. Primeri za ponazoritev razvrščanja predmetov med embalažo v skladu s tretjo alineo prve točke te priloge:

4.1 embalaža so etikete, obešene neposredno na izdelek ali nanj pritrjene;

4.2 del embalaže so:

- krtačka maskare, ki je del pokrovčka posodice,
- nalepke, pritrjene na drugo embalažo,
- sponke,
- obojke iz plastičnih mas,
- merilna posodica, ki je del pokrova embalaže za detergente.

PRILOGA 2

ZAHTEVE GLEDE IZDELAVE IN SESTAVE EMBALAŽE TER NJENE PRIMERNOSTI ZA PONOVRNO UPORABO IN PREDELAVO, VKLJUČNO Z RECIKLIRANJEM

1. Zahteve glede izdelave in sestave

Embalaža mora biti:

– izdelana tako, da ima najmanjšo mogočo prostornino in maso, ki še zagotavlja nujno raven varnosti in zdravstvene neoporečnosti za embalirano blago in končnega uporabnika;

– načrtovana, izdelana in dana v promet tako, da je omogočena njena ponovna uporaba ali predelava, vključno z recikliranjem, in da so vplivi na okolje pri odstranjevanju odpadne embalaže ali ostankov, ki nastanejo pri ravnanju z odpadno embalažo, čim manjši;

– izdelana tako, da embalažni material in material pomožnih sredstev za embaliranje vsebujejo čim manj škodljivih in nevarnih snovi, ki bi pri energetski predelavi ali odlaganju odpadne embalaže ali ostankov, ki nastanejo pri ravnanju z odpadno embalažo, vplivale na okolje zaradi emisije snovi v zrak ali vsebnosti teh snovi v pepelu ali izcedni vodi.

2. Zahteve glede primernosti za ponovno uporabo

Embalaža, primerna za ponovno uporabo, mora hkrati izpolnjevati naslednje zahteve:

– fizikalne lastnosti in značilnosti embalaže morajo pri običajno predvidljivih pogojih uporabe omogočati večkratno uporabo v celotnem ciklusu od proizvodnje embaliranega blaga do njegove končne uporabe,

– omogočati mora, da so pri ponovni uporabi embalaže izpolnjeni zdravstveni pogoji in pogoji varstva pri delu, in

– izpolnjevati mora zahteve glede primernosti embalaže za predelavo, ko se preneha ponovno uporabljati in postane odpadek.

3. Zahteve glede primernosti za predelavo

a) Embalaža, primerna za predelavo s snovnim recikliranjem

Embalaža mora biti izdelana tako, da recikliranje omogoča uporabo določenega masnega deleža embalažnega materiala pri proizvodnji tržnih izdelkov v skladu z veljavnimi standardi za ponovno uporabo materiala. Delež iz prejšnjega stavka se lahko spreminja odvisno od vrste embalažnega materiala.

b) Embalaža, primerna za energetsko predelavo

Opadna embalaža, pripravljena za energetsko predelavo, mora imeti tako najnižjo kurilno vrednost, da omogoča pridobivanje toplote s čim večjim energetskim izkoristkom.

c) Embalaža, primerna za kompostiranje

Opadna embalaža, pripravljena za kompostiranje, mora imeti take lastnosti, ki omogočajo ločeno zbiranje in razgradnjo, če je izpostavljena anaerobnim in aerobnim procesom razgrajevanja.

d) Biorazgradljiva embalaža

Biološko razgradljiva odpadna embalaža mora biti taka, da se fizično, kemično, toplotno ali biološko razgradi, tako da se večji del končnega komposta razgradi v ogljikov dioksid, biomaso in vodo.

PRILOGA 3

EMBALAŽA Z DOLGO ŽIVLJENJSKO DOBO

Embalaža z dolgo življenjsko dobo je embalaža, ki:

- je dokazljivo namenjena za trajno uporabo izdelka in ima v povprečju življenjsko dobo najmanj pet let in
- se običajno odvrže skupaj z blagom, ki je v embalaži, ko se preneha uporabljati.

Embalaža z dolgo življenjsko dobo so na primer:

- kovčki za jedilni pribor,
- škatlice za zgoščenke,
- kovčki za fotoaparate,
- usnjeni etuiji,
- škatlice za glasbene kasete,
- škatle za prometne trikotnike,
- srajčke za gramofonske plošče,
- etuiji za nakit,
- posode/škatle za snežne verige,
- kartoni za igre,
- škatle za prvo pomoč,
- škatle za videokasete,
- tulci za zemljevide pešpoti ali
- zaboji za orodje.

3704. Sklep o ustanovitvi, sestavi, organizaciji in nalogah Razvojno-poslovnega sveta za Slovence po svetu

Na podlagi 44. člena Zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja (Uradni list RS, št. 43/06) je Vlada Republike Slovenije sprejela

S K L E P

o ustanovitvi, sestavi, organizaciji in nalogah Razvojno-poslovnega sveta za Slovence po svetu

1. člen

(1) Ustanovi se Razvojno-poslovni svet za Slovence po svetu (v nadaljnjem besedilu: razvojni svet).

(2) Razvojni svet je posebno svetovalno telo Vlade Republike Slovenije za področje gospodarskega sodelovanja s Slovenci v zamejstvu in po svetu.

2. člen

(1) Razvojni svet opravlja naslednje naloge na podlagi 44. člena Zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja (Uradni list RS, št. 43/06):

- sprejema smernice in priporočila za gospodarsko sodelovanje s Slovenci v zamejstvu in po svetu;
- skrbi za spodbujanje gospodarskega sodelovanja s Slovenci v zamejstvu in po svetu;
- obravnava predloge dokumentov razvojnega načrtovanja Republike Slovenije iz 42. člena Zakona o odnosih Republike Slovenije s Slovenci zunaj njenih meja (Uradni list RS, št. 43/06) z vidika gospodarskega sodelovanja s Slovenci v zamejstvu in po svetu, daje pobude za pripravo takih dokumentov in jih vrednoti.

(2) Razvojni svet sprejema letni program dela in letno poročilo o delu razvojnega sveta.

3. člen

Razvojni svet ima predsednika in 38 članov.

4. člen

(1) Razvojni svet sestavlja deset predstavnikov ministrstev, državnih organov in nevladnih organizacij iz Republike

Slovenije, šestnajst predstavnikov Slovencev v zamejstvu in dvanajst predstavnikov Slovencev po svetu.

(2) Slovenci v zamejstvu so zastopani s šestimi predstavniki iz Avtonomne dežele Furlanije - Julijske krajine, s šestimi predstavniki iz avstrijskih zveznih dežel Koroške, Štajerske in Gradiščanske, z dvema predstavnikoma iz županij Republike Madžarske in z dvema predstavnikoma iz županij Republike Hrvaške, ki mejijo na Republiko Slovenijo. Slovenci po svetu so zastopani s šestimi predstavniki iz Severne in Južne Amerike, s tremi predstavniki iz Evrope in Afrike ter s tremi predstavniki iz Avstralije in Azije.

5. člen

Predstavniki državnih organov in nevladnih organizacij iz Republike Slovenije so:

- predstavnik Službe Vlade Republike Slovenije za lokalno samoupravo in regionalno politiko,
- predstavnik Ministrstva za gospodarstvo,
- predstavnik Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo,
- predstavnik Ministrstva za šolstvo in šport,
- predstavnik Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu,
- predstavnik Svetovnega slovenskega kongresa (SSK),
- predstavnik Javne agencije Republike Slovenije za podjetništvo in tuje investicije,
- predstavnik Združenja regionalnih razvojnih agencij,
- predstavnik Gospodarske zbornice Slovenije,
- predstavnik Obrtne zbornice Slovenije.

6. člen

(1) Predstavnike državnih organov in nevladnih organizacij iz prejšnjega člena imenujejo v razvojni svet predstojniki oziroma pristojni organi teh institucij na poziv ministra, pristojnega za regionalni razvoj.

(2) Predstavnike Slovencev v zamejstvu in predstavnike Slovencev po svetu imenuje minister, pristojen za regionalni razvoj, izmed uglednih članov gospodarskih združenj in društev Slovencev v zamejstvu in po svetu.

7. člen

Razvojni svet deluje na sejah razvojnega sveta.

8. člen

Na sejo razvojnega sveta so lahko glede na dnevni red vabljeni tudi predstavniki drugih državnih organov in nevladnih organizacij ter predstavniki drugih gospodarskih združenj in društev Slovencev v zamejstvu in po svetu. Vabljeni predstavniki nimajo pravice do glasovanja.

9. člen

Člane sveta ob njihovi odsotnosti ali zadržanosti nadomeščajo na sejah razvojnega sveta pisno pooblaščen namestniki.

10. člen

(1) Člani razvojnega sveta delujejo nepoklicno.

(2) Seje razvojnega sveta so praviloma dopisne ob uporabi večpredstavnostnih komunikacijskih sredstev ali časovno povezane s tradicionalnimi srečanji Slovencev po svetu v Sloveniji.

(3) Člani razvojnega sveta, ki niso predstavniki državnih organov in nimajo pokritih potnih stroškov za sodelovanje na sejah razvojnega sveta iz drugih virov, imajo pravico do povrnitve potnih stroškov v skladu z zakonom, ki ureja višino povračil stroškov v zvezi z delom in nekaterih drugih prejemkov.